

15 Ιουλίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ (ΑΛΟΥΤΟΣ),

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ.6084).

---

5 Ποινή — Διάρρηξη κατά τη διάρκεια της νύκτας, κατά παράβαση των Άρθρων 291 και 292(α) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Εφεσείων 20 χρόνων — Προηγούμενες καταδίκες — Προσωπικά και ψυχολογικά προβλήματα — 13 άλλες παρόμοιες περιπτώσεις λήφθηκαν υπ' όψιν — Επιβολή ποινής φυλάκισης δύο χρόνων — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.

10 Ποινή — Αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Δεν αποτελεί λόγο για επέμβαση από το Εφετείο η μη επίδειξη επιείκειας από το πρωτόδικο Δικαστήριο — Το Εφετείο επεμβαίνει αν η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική ή νομικά εσφαλμένη — Κάθε υπόθεση κρίνεται με βάση τα ιδιαίτερα περιστατικά της.

15 Το Εφετείο αφού τόνισε ότι κάθε υπόθεση έχει τα δικά της ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και η όποια αναφορά σε παρόμοιες περιπτώσεις, γίνεται για να υπάρξει όσο το δυνατόν, κοινή προσέγγιση στην αντιμετώπιση των παραβατών, δε διαπίστωσε λόγο για επέμβαση στην πρωτόδικη απόφαση.

20 Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Ποινής.

25 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Ανδρέα Γρηγορίου ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 10 Νοεμβρίου, 1995 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 35788/94) στην κατηγορία διάρρηξης κατά τη διάρκεια της νυκτός κατά παράβαση των Άρθρων 291 και 292 (α), 255 και 29

του Ποινικού Κώδικα και καταδικάστηκε από Παμπαλλή, Α.Ε.Δ. σε φυλάκιση 2 χρόνων από τις 13 Ιουλίου 1995.

Μ. Σταματάρης, για τον Εφεσείοντα.

5

Α. Καουτζάνη (κα), για την Εφεσίβλητη Δημοκρατία.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσείων παραδέχθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Επαρχιακού Δικαστηρίου τη διάπραξη του εγκλήματος της διάρρηξης κατά τη διάρκεια της νύκτας (άρθρα 291 και 292(α), του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154). Στην επιμέτρηση της ποινής ζήτησε να ληφθούν υπόψη και 13 άλλες ποινικές υποθέσεις που εκκρεμούσαν εις βάρος του για παρόμοια, ή που συνιστούσαν πράξεις αντικοινωνικής συμπεριφοράς, αδικήματα. Βασικός παράγοντας που αξιολόγησε το πρωτόδικο Δικαστήριο στην επιμέτρηση της ποινής, και που εθίγη εκτεταμένα στην αγόρευση του δικηγόρου του εφεσείοντα, ήταν οι προσωπικές του περιστάσεις, που είχαν δύο πτυχές. Η μια αφορούσε το οικογενειακό του περιβάλλον και η άλλη την ψυχολογική του κατάσταση. Για τον οικογενειακό του περίγυρο το Δικαστήριο είχε ενώπιον του την έκθεση κηδεμονευτικού λειτουργού, καθώς και τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία που έθεσε κατά την αγόρευση ο συνήγορος του εφεσείοντα. Η οικογένειά του εκτοπίστηκε κατά την Τούρκικη εισβολή από την Κερύνεια. Έκτοτε ο πατέρας του αντιμετωπίζει σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό, που δεν μπορεί να εργαστεί. Η μητέρα του εργάζεται ως οικιακή βοηθός. Ο εφεσείων ανέφερε στο Δικαστήριο πως διενεργούσε τις κλοπές ώστε να εξασφαλίζει χρήματα να αγοράζει ναρκωτικά, γιατί είναι χρήστης. Το Δικαστήριο βεβαίως δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός τούτο στην επιμέτρηση της ποινής, μιας και ο εφεσείων δεν δικαζόταν για οποιαδήποτε αδίκημα που είχε σχέση με τα ναρκωτικά.

Το Δικαστήριο έκανε εκτενή αναφορά στις προσωπικές περιστάσεις του εφεσείοντα, όταν εξέταζε την αρμόζουσα ποινή, και αναφέρθηκε σε σχετικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Θα πρέπει βέβαια να επισημανθεί πως η κάθε υπόθεση έχει τα ιδιαίτερα περιστατικά της και η όποια αναφορά σε παρόμοιες περιπτώσεις γίνεται για να υπάρχει όσον είναι δυνατό, κοινή προσέγγιση στην αντιμετώπιση των παραβατών.

Ο συνήγορος του εφεσείοντα προσπάθησε να μας πείσει πως η ποινή που επέβαλε το Δικαστήριο ήταν υπερβολική, με την έν-

νοια ότι το Δικαστήριο δεν έδειξε την υπό τις περιστάσεις αρμόζουσα επιείκεια.

5 Έχουμε τη γνώμη πως η ποινή των δύο ετών φυλάκισης που επέβαλε το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν το αποτέλεσμα σοβαρής σκέψης και αξιολόγησης των στοιχείων που είχε ενώπιόν του, και δεν κατέληξε σε ποινή που θεωρείται έκδηλα υπερβολική.

10 Το Δικαστήριο έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στον παράγοντα της αποτροπής, αλλά και της παροχής ευκαιρίας φρονιματισμού στον ίδιο τον εφεσεύοντα στο ίδρυμα των φυλακών. Δεν αποτελεί κριτήριο για επέμβαση του εφετείου η μη επίδειξη επιείκειας από το πρωτόδικο Δικαστήριο, αλλά αν επιβλήθηκε έκδηλα υπερβολική ποινή, ή εφαρμόστηκε εσφαλμένα αρχή δικαίου.

15 εφεσεύων, που ήταν 20 χρόνων όταν διέπραξε τα αδικήματα, επιδόθηκε από πολύ νέος στην παρανομία και βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες. Δόθηκαν στον ίδιο ευκαιρίες να διορθωθεί και επιδείχθηκε στο παρελθόν επιείκεια, η οποία εξαντλήθηκε.

20 Η έφεση απορρίπτεται. Η ποινή θα αρχίζει από την ημερομηνία που όρισε το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Η έφεση απορρίπτεται.